

[Hastrup.]

Jeg vil bede finansministeren her eller i forbindelse med udvalgsarbejdet bekræfte, at det ikke er regeringens tanke, at politiet skal kunne foretage razzia hos skatteydere, selv om der ikke foreligger en retskendelse. Forslaget giver ikke en udtømmende redegørelse på dette punkt, hvilket muligvis hænger sammen med det forslag til ændringer i borgerlig straffelov, som justitsministeren har fremsat. For en ordens skyld vil jeg gerne pointere, at det konservative folkeparti for sit vedkommende ikke ønsker at medvirke til lovbestemmelser, der kan resultere i ransagninger uden retskendelse. Jeg håber heller ikke, at det er tanken at gennemføre sådanne bestemmelser.

Under udvalgsarbejdet vil vi også søge opklaret, hvorvidt lovforslaget i visse tilfælde kan skønnes at få tilbagevirkende kraft.

Med disse bemærkninger vil jeg så tilsige mit partis velvillige holdning til et sagligt og positivt arbejde i udvalget om finansministerens lovforslag. Navnlig straffebestemmelserne synes jeg forudsætter en ret grundig gennemgang under udvalgsarbejdet.

Jens Foged: Når vi skal behandle en skærpelse af kontrolloven, har det nok specielt sin rod i, at de nugældende skattelove efterhånden er ved at vokse skatteyderne over hovedet. Lad mig skynde mig at sige, at jeg ikke kommer her og vil anmode om, at kontrolloven bliver lempet i nogen grad, for også vi finder, som det allerede er sagt af tidligere ordførere, at her kan der ikke være partipolitiske skel. Vi er alle enige om, at dette administrationsområde må arbejde på rimelig vis. Der må ikke finde skatteunddragelser sted.

Men når det er sagt, må det tilføjes, at den høje direkte skat er en af årsagerne til skærpelserne. Jeg ser, at smuglerier drages ind både i lovforslaget her og i et andet lovforslag. Hvis toldsatserne var mere ensartede fra land til land, fik vi vel ikke så mange smuglere. Hvis endelig den sidst tjente krone havde lidt bedre vilkår, end den har nu, ville skatteunddragelserne også blive færre, så folketinget kan nok ikke sådan sige sig helt fri for at have været medvirkende til, at der er så mange, der forsøger sig ad denne ulykkelige vej.

Nu har finansministeren fået blomster for at ændre lovens titel til „skattekontrollov“, og jeg synes, det er så rigtigt, som det er sagt, at det er fuldt tilstrækkeligt til at karakterisere loven. Jeg er nogenlunde sikker på, at hvis skatteyderen kunne kontrollere folketinget, herunder finansministrene, med hensyn til skattelove, ville de nok indføre et kontrolorgan for skattelove. Men det har skatteyderne jo ingen muligheder for, og det skal da også kun være en polemisk bemærkning til finansministeren om, at vi snarest muligt bør komme i gang med en ny kulegravning af skattelovene.

For tiden sidder der nogle kommunalfolk i Grenå. De er vel ikke direkte låst inde, men de skal på en uges tid finde frem til nye regler; vi ville hilse det med tilfredshed, om disse folk kunne medvirke til virkelig at komme med noget frugtbart, for kildeskatten har jo ikke ligefrem velsignet os med enkeltheder, der er nemme at hitte ud af. Tværtimod. Ingen sinde har vort skattesystem været så vanskeligt at hitte ud af som netop nu.

Jeg erindrer, da vi havde det gode gamle system, at vi hvert år snakkede om, at vi kunne undvære ligningsloven, vi kunne undvære den ene ting efter den anden inden for skatteadministrationen, og det hele ville blive så og så godt, når vi engang fik kilde-skat. Resultatet er blevet det stik modsatte. Vi arbejder nu med ligningsloven mindst to gange om året. Der må kunne findes bedre veje, og jeg håber, at den nye finansminister, der jo kender tingene fra tidligere tider, virkelig vil lægge sig i selen for, at forenkling nu snart finder sted.

Det i lovforslaget fremførte om, at oplysningspligten nu udvides for arbejdsgiverne, må vi vel tiltræde. Men vi er ikke helt sikre på, at man fortsat kan lægge flere og flere byrder over på arbejdsgiveren. Man kan måske nok sige, at når han skal oplyse det indtjente beløb, kan han også udmærket oplyse størrelsen af A-skat. Men det ene tal fører det andet med sig, oplysningspligten bliver større og større, og man foreslår endda, at hvis han ikke oplyser de forskellige ting, også navn og bopæl, kan han risikere en bøde på indtil 1.000 kr. Det er trods alt en lidt skrap regel, og det er en forpligtelse, som man lægger på arbejdsgiveren og ingen sinde i lige grad på arbejds-